

Да је покојни Џавид Нимани, председник Председништва САП Косова и Метохије с краја седамдесетих, био млађи па доживео да емигрира у Немачку и тамо се вине у политичко-полицијски врх, сасвим сигурно би се ових месеци нашао у сличној ситуацији као марта 1981. године. Тада су стране новинске агенције известили да је побуна студената Универзитета у Приштини због лоше хране у кантини прерасла у својеврсну контрареволуцију.

Вишеструко одликовани носилац Партизанске споменице и лојални југословенски комуниста Нимани је, бар тако легенда каже, на све начине покушао да спречи да било ко поремети ћутање комунистичких власти на косовске немире па је наводно у телефонском разговору паничним гласом директору Танјуга рекао: „Зауставите Ројтерс!“

Управо таква ситуација у којој власт уз много муке и трагикомичних потеза покушава да увери свет и сопствено становништво у властиту верзију истине, догодила се 12. априла у Берлину када су полицајци упали на Палестински конгрес како би „ухапсили“ интернет везу и пројектор преко којег је пуштено [видео обраћање](#) економисте и бившег грчког министра финансија Јаниса Варуфакиса.

Упад полиције на конференцију Палестински конгрес, Берлин, 12. априла 2024.

Ова ситуација и уопште дебата око рата у Гази, која у Немачкој месецима изазива

контроверзе јер се велика подршка Берлина Израелу суочила са критикама да су пропалестински гласови маргинализовани и угушени, неминовно намеће питања шта се то дешава не само у Немачкој, већ у земљама такозваног слободног света

Упад на ову тродневну конференцију после само сат времена од почетка и потоња забрана даљег одржавања, немачка полиција објаснила је тиме да је једном од говорника забрањено политичко деловање у Немачкој, као и да постоји забринутост да ће неки учесници ширити антисемитске коментаре и антиизраелску пропаганду.

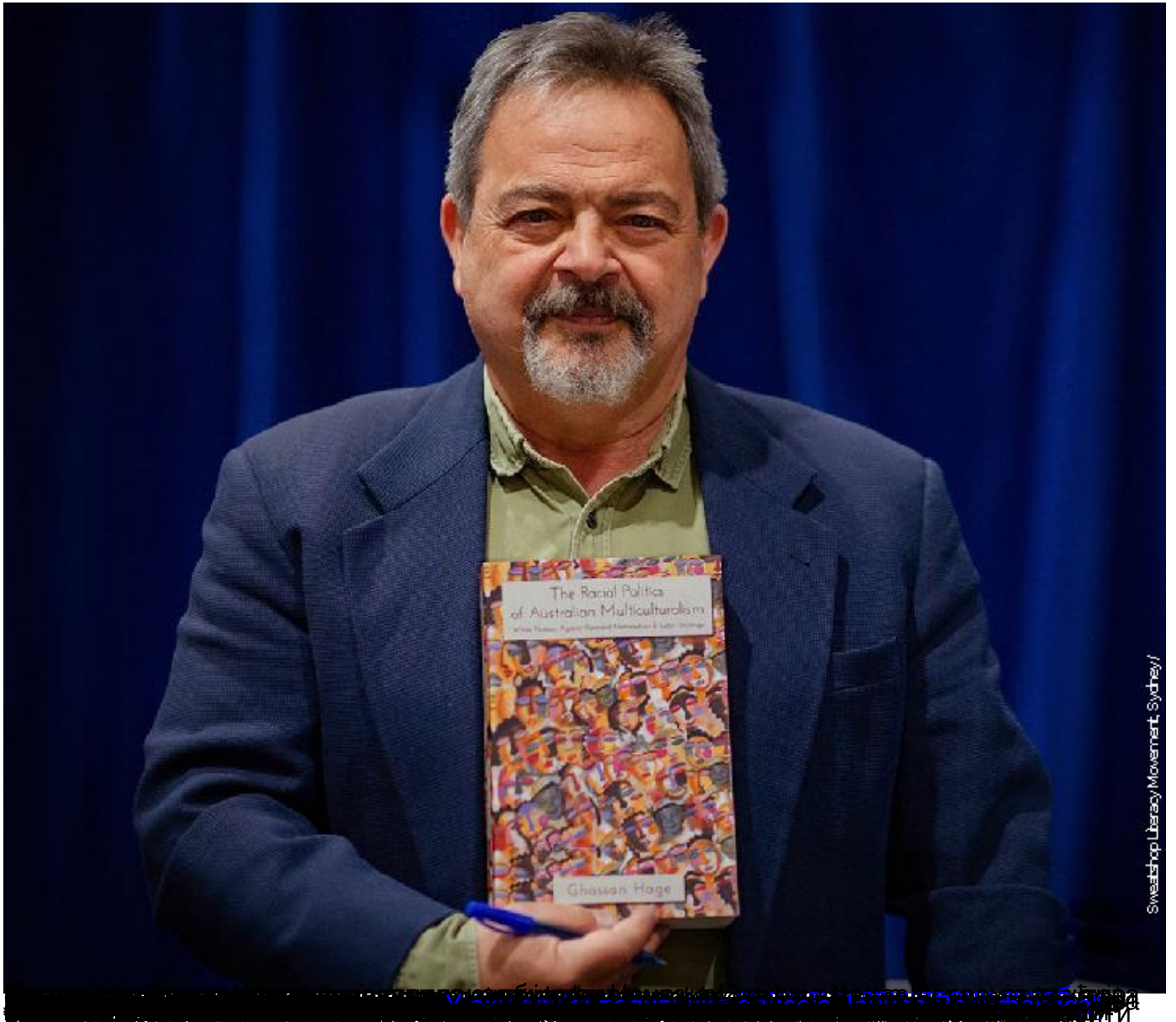
Ова ситуација и уопште дебата око рата у Гази, која у Немачкој месецима изазива контроверзе јер се велика подршка Берлина Израелу суочила са критикама да су пропалестински гласови маргинализовани и угушени, неминовно намеће питања шта се то дешава не само у Немачкој, већ у земљама такозваног слободног света.

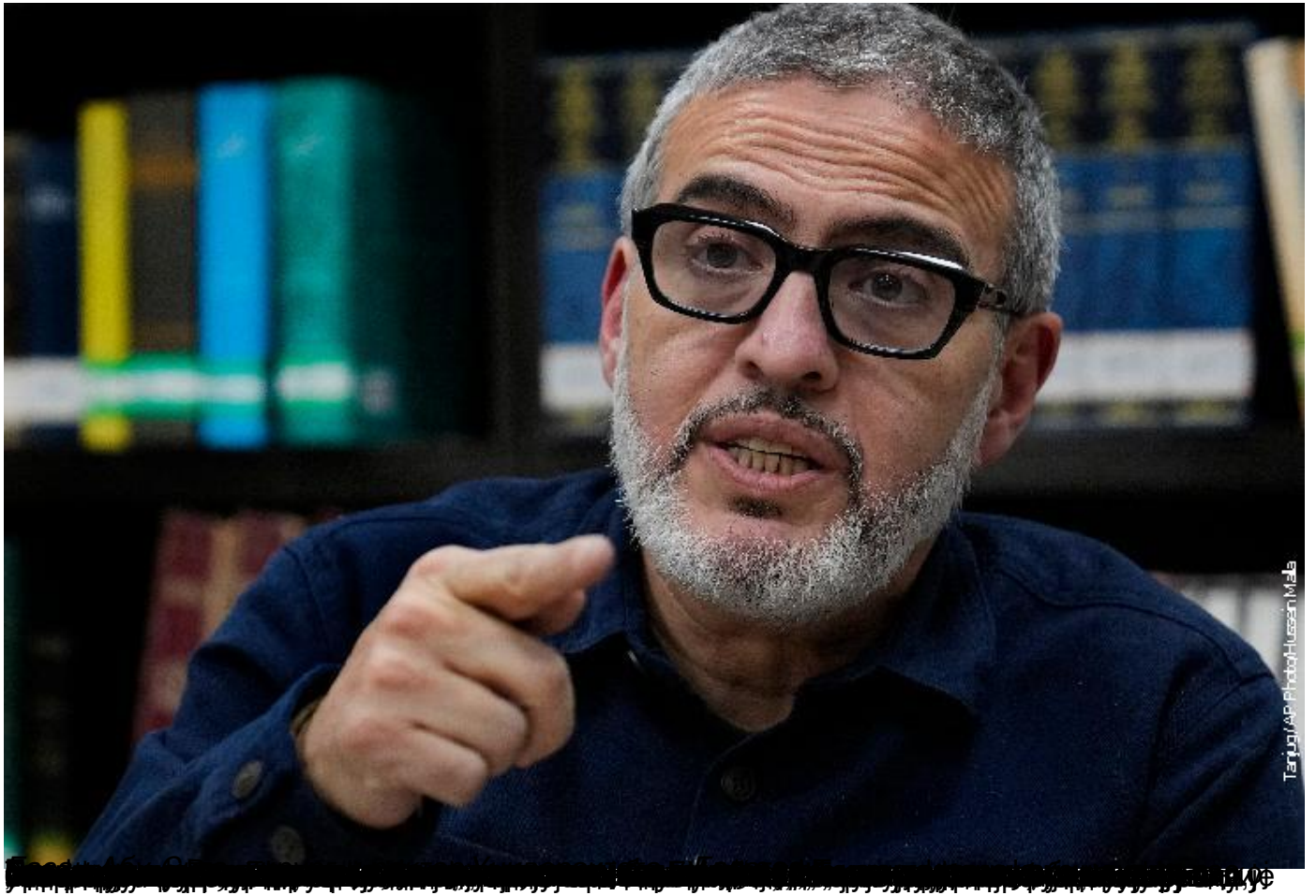
Да ли је читав низ криза кроз које је минулих година прошао и још пролази свет довео да тога да слободна друштва почињу да жртвују неке од темеља своје демократичности и либералног поретка? Да ли су друштвене мреже и заострена идеолошко-политичка подељеност допринели да се на жртвени олтар принесе слобода изражавања? Да ли је код већине људи страх од „укидања“ надјачао жељу за изражавањем сопственог мишљења? Колико је сваки друштвени дијалог увелико већ сахрањен у налету тоталитаризма „морално исправног мишљења“?

AP Photo/Jean-Francois Badias / AP Photo/Jean-Francois Badias

EPA-BE/CLEMENS BILAN

EPA-EFE/CLEMENS BILANJ

© 2019 EPA-FEICLEMENS BILAN

EPA-EFE/CLEMENS BILANT

EPA-EFE/ROALD WITTEK

[\(P1Q\)](#) [https://www.youtube.com/watch?v=K3a5mDn0j8o](#)